

Tribuna

Sibiului

ORGAN AL COMITETULUI JUDEȚEAN SIBIU AL P.C.R. ȘI AL CONSILIULUI POPULAR JUDEȚEAN PROVIZORIU

ANUL I
Nr. 234
Marți
19 NOIEMBRIE
1968
4 PAGINI
30 BANI

PLENARA COMITETULUI JUDEȚEAN DE PARTID

În cursul zilei de ieri a avut loc, în sala Teatrului de Stat, plenara Comitetului județean Sibiu al Partidului Comunist Român, care a analizat situația îndeplinirii planului de stat pe anul 1968 și măsurile întreprinse pentru pregătirea planului de stat pe anul 1969.

Au fost prezenți membrii Comitetului județean de partid, activiști ai Comitetului județean, secretari ai comitetelor orașenești de partid, directori de întreprinderi, secretari ai comitetelor de partid din unele întreprinderi, directorii I.A.S. și I.M.A., membrii comisiei economice a Comitetului județean de partid, lucrători din presa și alți tovarăși.

La discuțiile pe marginea referatului prezentat, au participat tovarășii: Karlheinz Reschner, secretar al Comitetului municipal de partid Sibiu; Nicolae Iosif, director general al Uzinei mecanice Mirșea; Andrei Vurpăreanu, director general al Uzinelor textile Cisnădie; Constantin Bota, președintele Consiliului județean al sindicatelor; Grigore Popa, secretar al Comitetului municipal de partid Mediaș; Traian Bude,

directorul Sucursalei Sibiu a Băncii de Investiții; Virgil Dobrotă, directorul Întreprinderii forestiere Sibiu; Ion Dan, directorul I.J.L.F.; Dragomir Izdrăilă, directorul Sucursalei Sibiu a Băncii Agricole; Miron Negriță, director general al uzinei „Independența”; Dumitru Haynal, directorul Fabricii „Epaulul Roșu”; Mediaș; Pavel Lala, directorul Uzinei „Automecanica” Sibiu; Costin Felegan, președintele Uniunii județene a Cooperativelor Agricole de Producție, Olimpiu Hrișcă, din partea Consiliului Economic.

În încheiere a luat cuvântul tovarășul Nicolae Gavriilescu, prim-secretar al Comitetului județean Sibiu al P.C.R., președintele Consiliului popular județean provizoriu care, evidențiind succesele bune obținute, a accentuat necesitatea luării celor mai grabnice și mai judicioase măsuri pentru remedierea deficiențelor încă existente, măsuri care să garanteze îndeplinirea prevederilor planului de stat pe anul în curs și crearea condițiilor pentru realizarea planului de stat pe 1969.

De curând, la I.R.M.E., subunitatea Sibiu, a fost instalată o masă compensatoare de curent continuu, necesară verificării și etalonării aparatelor de măsură de mare precizie, folosite în laboratoarele de reparat instrumente de măsură și control. În fotografie: Erhard Schuster, reparator de aparate, lucrând la noua instalație. Foto: FRED NUSS

Angajamente sporite

Încheind bilanțul activității economice pe zece luni cu rezultate deosebite, colectivul de muncă de la I.M.C.C. Sibiu și-a suplimentat angajamentele anuale. Astfel, la capitolul economii la pretul de cost, colectivul de aici a dat peste sarcina planificată 2,66 milioane lei, cu 400.000 lei mai mult decât prevedea angajamentul. De asemenea, pe zece luni planul pro-

ducției globale și marfă a cunoscut o depășire de 3,5 milioane lei, și respectiv 5,1 milioane lei. În perioada de mai sus productivitatea muncii a crescut cu 2,5 la sută, față de sarcina planificată. Până la finele anului colectivul de la I.M.C.C. va înregistra o depășire a planului de producție marfă vîndută și încasată cu aproape zece milioane lei.

Un tezaur inestimabil: TRADIȚIILE LOCALE

De-a lungul secolelor, poporul nostru și-a cristalizat înțelepciunea și sărbătorile care înzestă natura în creațiile literare și artistice. În jocurile, cîntecile și obiceiurile sale, în creațiile culturale materiale, care reflectau modul de viață, concepția despre lume a înaintașilor noștri.

Ele nu sînt numai valori culturale-artistice, ci și adevărate documente istorice care ne vorbesc despre vremuri îndepărtate. Luată împreună cu limba și istoria, ele caracterizează specificul poporului nostru, flinta neamului nostru, ceea ce îl face să se deosebească de celelalte popoare. Este ceea ce adaugă poporul român la buchetul cultural-artist al lumii contemporane.

Această minunăție zestre au făurit-o strămoșii în lupta cu forțele naturii, în lupta pentru apărarea patriei, în lupta pentru făurirea unei vieți mai bune.

Așa a luat naștere — ca la mai toate popoarele vechi — un sistem de norme simple, care orînduiau viața și care începeau cu practici magice și superstiții la nivelul puterilor cunoscute pe care le aveau atunci și care cu încetul au devenit în zilele noastre s-au transformat într-o filozofie populară. Credințele vechi și practicile magice sînt documente istorice despre viața pe care au dus-o strămoșii noștri acum cîteva sute și mii de ani. Ele trebuie strînse și păstrate în arhive ca material documentar.

În lupta împotriva forțelor naturii s-au creat basmele în care binele întotdeauna învinge, pe o altă treaptă s-au creat zăcăriturile, cimiliturile și proverbele, adevărate comori de înțelepciune populară, după care s-au condus strămoșii noștri.

Pentru ca viața socială a colectivităților din timpurile cele mai vechi să se dezvolte fără zdruncinături — cînd nu putea fi vorba încă de legi — au luat naștere datinile și obiceiurile cîștigate de oameni după

lungi încercări și experiențe. Ele aveau drept scop să asigure o dezvoltare normală a vieții sociale și ogîndeau modul de viață a acestor strămoși. Așa s-au născut cele dintîi obiceiuri agrare și păstorești, obiceiuri în legătură cu viața omului (naștere, nuntă, moarte). Pe parcursul a sute și chiar mii de ani s-au adăugat, adaptat ori transformat, o multime de practici, ceremonii și rituri, care ogîndesc diferitele straturi ale culturii strămoșești, în care recunoaștem un drum în sus, care începe cu rituri din orînduirea primitivă și pînă la ceremonii artistice din orînduirea socialistă.

Jocul și cîntecul, într-o strînsă legătură, au început și la strămoșii noștri din timpuri îndepărtate. Ele au reflectat viața de toate zilele, munca, fie că era vorba de vinătoare, agricultură ori evenimente din viața grupului social. În vreme de liniște și belșug, ele au exprimat această neînfrîntă bucurie de a trăi, ce caracterizează poporul nostru.

Vechi ca și poporul nostru sînt și creațiile lui literare. Basmul vechi de cînd lumea, cîntecul bătrînesc creat în timpul luptelor pentru apărarea națională și opresiune socială reflectă năzuințele lui din perioada medievală și capitalistă ca și duioasele doine prin care își cîntă durerile și bucuriile, dorurile și împlinirile.

Isteeima minții, imaginația și gustul pentru frumos și le-a cristalizat în costumul țărănesc așa de variat și de bogat, în uneltele, porțile și casele atît de frumos sculptate.

Ca într-o ogîndă vrăjită, în operele folclorice străvezi pînă în fundul de demult al vremii și întrevizi drumurile viitorului spre care poporul tinde ajutat de natură, înțelepciune, de eroii veniți din siml său și avînd mereu de partea lor dreptatea.

În folclor se ogîndește felul de viață și muncă al omului, cîteodată din cele mai vechi începuturi, în formele cărora abia le mai deslușim filul (Beniuc). Această zestre, a-

ceastă tradiție, această comoară am primit-o de la înaintași. Aici ne sînt rădăcinile.

Datoria noastră este să o îmbogățim cu forme noi, să o valorificăm. Căminul cultural ca focar al vieții culturale-artistice a satului, are menirea, între altele probleme mari, să valorifice creațiile artistice locale. Mai tîrziu, trebuie strînsă cu grijă și competența această valoroasă tradiție moștenită, cercetată, prelucrată științific și valorificată cu precizie.

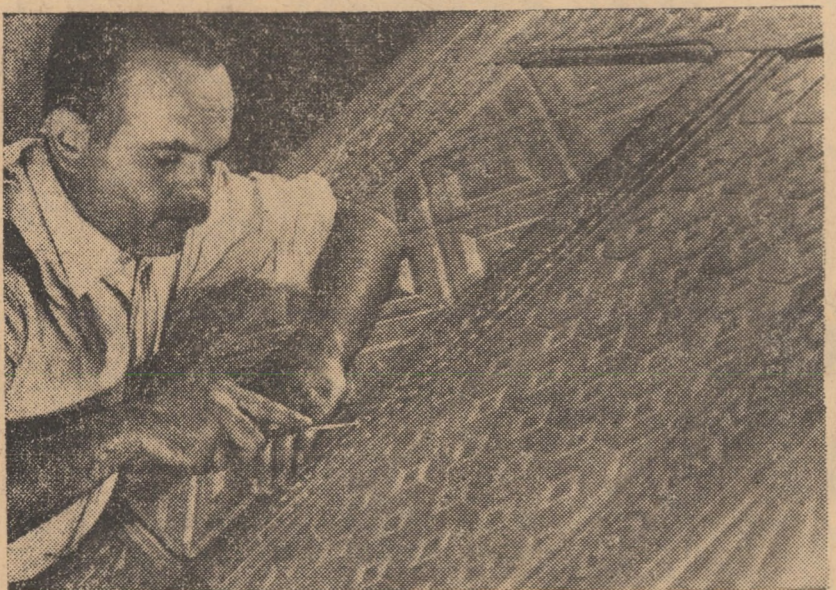
Începuturi bune de valorificare și pretuire a acestor creații populare s-au făcut și pînă acum. Cine nu cunoaște de pildă succesele pe plan republican ale corurilor din Poiana, Săliște, Rășinari, Avrig, ingeniuzitatea de culoare a costumelor din Slimnic, jocurile din Arpaș, Vîstea, fluierării din Jina și Sadu, nunta de la Rășinari... ca să nu amintim decât pe cele mai importante.

Concursurile echipelor de amatori ale căminelor culturale ne dezvăluie de fiecare dată alte comori dezgropate și valorificate artistic.

„Căminele culturale au posibilitatea și îndatorirea de a salva de la pierire aceste tradiții locale, pentru imbogățirea patrimoniului nostru cultural-artistice. Să nu uităm că poporul este „nu numai puterea ce creează toate valorile materiale, ci este și unicul și nesecat izvor al valorilor spirituale” (Dorci).

În acest izvor al nostru limpede și nesfîrșit s-au adăpat marii noștri înaintași: Eminescu și Brăncuși, Enescu și Crăciunescu...

Prof. ION ALBESCU

Activind în cadrul secției artă decorativă a Școlii populare de artă din Sibiu, sculptura în lemn a devenit pentru dr. Nicolae Lupeșcu o adevărată pasiune în orele libere

Festivalul cultural-artistic al pionierilor și școlarilor

Faza județeană a actualei ediții a festivalului a făcut încă o dată mărturie despre oportunitatea acestei manifestări, despre caracterul ei stimulator pe planul activităților școlare și extrascolare.

Merită subliniată buna orientare de repertoriu atît la coruri, cît și la dansuri înscir valorificarea potențialului artistic al creației locale din folclorul român, german și maghiar din zona județului Sibiu.

Corul Școlii generale nr. 17 din Sibiu, clasat pe primul loc a lăsat o bună impresie prin claritatea vociilor pe compartimente, prin cizelarea dicțiunii ansamblului, dar a fost puțin handicapat de insuficienta volumului, ceea ce a făcut ca nu întotdeauna interpretările să capete vigoarea necesară. Formația corală a Școlii generale nr. 1 din Mediaș, deși numai pe două voci, a dovedit o emisiune bine pusă la punct, o dinamică sigură, inserată în cerințele melodice ale partiturii, o frazare logică. La fel corul pionierilor din Ocna Sibiului, deși cu un acordaj ueneros superficial, creînd momente de dezechilibru între registrele intonaționale și ritmice. Deși nu a intrat în vederile de selecționare ale juriului, am mai amintit plăcuta surpriză a

formatei coraje apartinătoare Școlii generale din Cîrța.

Am sugera, pe această cale, o mai mare atenție, în continuare, la emisiunea vocală a acestor coruri, o mai atentă așezare ritmică pe compartimente de voci, o esențializare a dirijatului, dincolo de orice tentație a gesticii spectaculoase.

Din echipele prezentate la proba de dans reprezentă Școala generală din Blăjei, dovedind o plăcută execuție de ansamblu și stăpînirea unei tehnici bine încadrată ritmului. O desăfurare scenică bine organizată am manifestat și echipele școlilor din Singătîn și Cîrța, clasate, după Blăjei, pe locurile doi și respectiv trei. Într-o impresionantă armonie coloristic-ritmică s-au prezentat și interpretii dansurilor populare gormane (Școlile generale din Mîtis, Dobrică și Bazna) și maghiare (Școala generală nr. 1 din Mediaș, clasată pe locul al doilea, primul nefîind acordat). Un punct cu o atractivitate în plus a fost cel marcat de dansurile cu temă, reprezentînd coregrafic momentul culegerii și celebrării recoltei (Școala generală nr. 5 din Mediaș) și ideea originală a cuțîrii vitei de vie (Școala generală din Valea Viilor).

Toate forțele pentru terminarea lucrărilor agricole

Se pare că timpul frumos revine (pentru cîte zile?) pe melocagurile noastre. Prognoza meteorologică indică, pentru prima parte a acestei săptămîni, o ușoară ameliorare a vremii, iar pentru partea a doua — cer senin. Deci se va putea lucra din plin în cîmp.

Pentru terminarea grabnică a lucrărilor agricole este necesar ca întregii capacități organizatorice a consiliilor de conducere, a specialiștilor din unități să se manifeste plenar. Toate forțele de lucru existente trebuie să fie mobilizate pentru ca în aceste cîteva zile să se termine recoltarea și depozitarea cartofilor, recoltarea și transportul seclei de zahăr și porumbul pentru boabe.

În acest sens, întregul parc de mijloace de transport (autocamioane, remorci, atelaje) să fie folosit cu un randament maxim. Brigădierea de cîmp trebuie să țină evidența strictă, operativă a realizării mijloacelor de transport, iar în sedințele zilnice de lucru să propună măsuri concrete pentru remedierea lipsurilor manifestate.

Specialiștii din unități trebuie să-și intensifice activitatea de îndrumare și control în această perioadă, să fie permanenți prezenți la locul producției, pentru a lua măsuri operative de înlăturare a defecțiunilor ce apar pe parcurs. Este necesar ca toți cooperatorii să participe în masă, cu toții membrii familiilor lor la recoltarea culturilor țirzii. O atenție deosebită trebuie acordată calității lucrărilor efectuate în această perioadă, în special recoltării cartofilor, Bineînțeles, sortarea tuberculilor trebuie făcută conform indicațiilor tehnice date de specialiști, materialul putrezit sau bolnav să nu fie introdus în depozite, dar nu trebuie să se meargă nici pe linia de a lăsa cit mai mulți tuberculi pe teren. E drept, în acest caz unitatea va putea raporta cu o zi-două mai înainte termenul de recoltării, dar pierderile de producție vor depăși cu mult această avansare artificială a timpului. În fiecare seară trebuie controlat terenul de către șefii de echipă, brigădierea de cîmp, pentru a se vedea dacă a mai rămas material recolat (tuberculi de cartofi, secle de zahăr, porumb) și ne transportat. În acest caz trebuie să se ia măsuri urgente pentru transportul acestuia, știut fiind că vremea în această perioadă, este foarte instabilă.

Ca un consemn pentru fiecare unitate agricolă trebuie să fie transportarea și depozitarea întregii cantități de recoltă strînsă în fiecare zi.

În privința însămînțării, există condiții ca în maximum 2-3 zile această lucrare să fie terminată. Pentru aceasta este însă nevoie ca mecanizatorii să se prezinte la lucru înainte de ora 7, iar brigădierea de cîmp să organizeze munca agregatorilor de însămînțat în așa fel încît să se poată începe activitatea cît mai de dimineață. Atenție deosebită trebuie acordată introducerii semînței în sol, la adîncimea specifică texturii, pentru că toate semînțele rămase pe suprafața patului semînțat sînt practic, pierdute pentru recoltă. În unitățile în care însămînțările și recoltările culturilor țirzii s-au terminat, toate forțele trebuie canalizate spre executarea arăturilor adînci de toamnă, știut fiind că toată acestora este deosebit în sporirea producției agricole a anului viitor.

Nu trebuie uitate, în această perioadă, nici însămînțările în grădina de legume. Cooperativele agricole în care și aceste lucrări sînt terminate trebuie să mobilizeze forțe de lucru importante în scopul acoperirii întregii suprafețe planificate cu culturi extratimpurii (spanac, salată, ceapă și usturoi pentru stuful). Este greșită concepția conform căreia însămînțările în grădina de legume pot fi efectuate în „ferestrele iernii”, în primul rînd, nu se știe cum și cînd vor fi aceste „ferestre”, în al doilea rînd, producția de legume în acest caz va fi sensibil micșorată.

Există toate condițiile pentru ca lucrările agricole de toamnă să fie terminate în cîteva zile și în județul nostru. Pentru aceasta însă se cere o concentrare a tuturor forțelor de lucru existente în unități, o organizare extensivă a muncii în această perioadă.

GH. GRĂDINARU

Stegar la Unire

În acea zi de 15 noiembrie 1968 cînd ningeă leneș și împrăștiat alară, am îmbrățișat în miunile mele miunile badiului Iancu Șerb, care nu a pregetat să vină din Poiana Sibiului cu ajutorul bastonului, purtînd în mîna o trăistă în care nu avea nici lînă, nici brînză de burduf, ci „Foia poporului” din anul 1894. Cu su-manul din postav fin, cu manseta pantalonului sulfecată, cu pîrul argintiu și cu umeri aplicați de apăsară celor peste 70 de ani de viață badea Iancu a venit să ne aducă documente ale preparativei pentru Unire, spre a ne folosi acum, cînd sîrbătorim 50 de ani de la acest mare eveniment istoric. Și ne-a citit vîin din „Foia poporului” cum în septembrie 1894, la o nuntă în Poiana Sibiului s-au omagiat fiii de nădejde ai Ardealului, „martirii” poporului român care s-au jertfit pentru eliberare națională. La această petrecere și cu orice altă ocazie, la bucurie și la durere poeziară, asemeni întregul popor român, luptau prin cuget și faptă pentru „împreunarea tuturor românilor sub stîndardul (steagul) național”, („Foia poporului”).

Pe Iancu Șerb îl leagă de Unire o altă amintire și mai puternică. Printre mulți poezieri el a purtat steagul, el a fost stegarul delegații din Poiana care a participat la Adunarea de la Alba-Lulia.

„Eu am dus steagul — spunea dîmnealui. Am intrat pe poarta cetății din Alba și am văzut acolo minune de lume. La întoarcere, prin toate satele, la toate porțile erau butoaie cu vin și fete care ne întindeau cupele. Și ne sărutam de-a valma și în tot locul jucam „Hora Unirii”. Ca alita bucurie pe oameni n-am văzut de cînd sînt!”

Pentru că mina badiului Iancu e și mina tălălui meu, pentru că e mina care a purtat sus stîndardul Unirii, era copilul și adolescentul acestei generații, eu contemporanii acestor vremi fericele, vremi pe care le datorăm stîndardului ridicat de sub orice apăsare și exploatare națională și socială, îmbrățișez și sîrut cu respect această mină aspră, fiecare deget în parte.

DUMITRU GEMENI

La Cisnădie centrală telefonică automată

În scopul deservirii operative a convorbirilor telefonice, la Oficiul P.T.T. din Cisnădie s-a dat în exploatare, începînd cu data de 15 noiembrie a.c., o centrală telefonică automată. Prin intermediul ei se pot obține convorbiri telefonice directe cu zece orașe din țară, printre care amintim: București, Brașov, Constanța, Eforie, Pitești și Sibiu.

IOAN STREZA coresp.

(Continuare în pag. a II-a)
TITU POPESCU

VÎRSTELE MUNCII

Într-un amurg tîrziu de toamnă ajuungem în satul de dincolo de Apoldu de Jos. Străzi întortocheate, înguste, însă fastuos luminate de soarele ce arunca ultima privire a zilei peste așezare.

Carele scriții sub greutatea cocenilor. Gospodarii pun la adăpost, în aceste zile, ultimele roade ale cîmpurilor.

— Bogat rodul, unchiule? îl întrebăm pe cooperatorul Nicolae Bozan.
— D-apoi cum? ne răspunde el mîndru. Noi, cei din Singătîn, am cam reușit anulăsta în toate. Fără de cartofi. Și nici aici nu era biau, dar n-am fost atenți la sîmintă...

Am „mers” pe ideea lansată de Nicolae Bozan și am avut o discuție la sediul cooperativei agricole cu președintele unității, Dumitru Tatu și contabilul șef Miron Bozan.

În cuvinte simple, Dumitru Tatu ne-a arătat că unitatea agricolă din Singătîn a încheiat de mult toate lucrările agricole de toamnă. Ultimeii ari de cartofi au fost recoltați în 29 octombrie, porumbul s-a terminat de cules, pe toată suprafața cultivată, de 280 hectare, în 7 noiembrie. Semănatul celor 260 hectare cu grâu s-a terminat în 9 noiembrie.

— Vrem să arătăm că n-a fost o întîmplare faptul că anul acesta am

dinar — 364 zile-muncă, Ilie Grozea — 364 zile-muncă, Ilie Preda — 264 zile-muncă și lista s-ar putea prelunge. Aceasta înseamnă că, pe lângă cîștigurile realizate, comunități au participat activ la toate lucrările în toate campaniile agricole, sau situat mereu în fruntea maselor și, astfel, rolul lor de conducător s-a manifestat plenar. Și s-a văzut acest lucru în toate zilele anului, dar mai ales în acele perioade de „virf de muncă”. Atunci sute și sute de care, de exemplu, participau la transportul cartofilor sau al porumbului din

FILE DE REPORTER

suplimentar mai mare de 300.000 lei. — Aceasta înseamnă, completă presedintele, bani mai mulți la fondul de bază, la zile muncă, înseamnă prosperitate.

Am căutat „motivările” acestei situații cu care s-ar putea mîndri orice unitate agricolă.

În graficul de zile muncă, în dreptul marilor majorități erau trecute cifrele depășeaur cu mult 200. Membrii de partid au fost un adevărat exemplu. Șeful de echipă Nicolae Măbură, pînă la 1 XI a.c., 661 zile-muncă, iar soția sa — 187 zile-muncă. Floarea Chioar — 504 zile-muncă, iar soția lui — 188 zile-muncă, Ioan Gră-

cîmp. Atunci și-a spus cuvîntul răspicat rolul mobilizator al exemplului personal. Ne-am convins de intensitatea vieții de partid care se duce la Singătîn și din faptul că, spre exemplu, la adunarea generală a organizației de bază s-a participat la dezbateri, pe brigăzi și pe cooperativă, peste 63 de membri de partid. Au fost făcute cu acest prilej, propuneri interesante și importante, ca de exemplu stimularea lucrătorilor din zootehnie în funcție de rezultatele de producție obținute, cu premii în valoare de 500 pînă la 5.000 lei. Această sistem de premiere s-a hotărît să fie aplicat și cooperativelor care

lucrează în cîmp, cu condiția respectării planului de fertilizare și a altor indicatori tehnici. De altfel, aceste propuneri au fost primite în planul de măsuri al biroului organizației de bază. Comunistul Dumitru Tatu ne relatează și despre o altă acțiune inițiată și dusă, de altfel cu succes la capăt de organizația de bază. O echipă de bătrîni — în adevăratul înțeles al cuvîntului, formată din Chioar Maria, Pamfil Bozan, Gheorghie Bozan, Ana Chioar, Ana Dăian și mulți alții, au lucrat 6 hectare de porumb. Rezultatul? O producție de peste 3.500 kg boabe realizată pe fiecare hectare. De asemenea, această echipă formată din înțelepții satului a lucrat și la grădina și la livadă.

Este acesta un exemplu grăitor asupra noulor relații dintre vîrstele satului, un exemplu concludent asupra faptului că acolo unde intră-ăvăr comunistii conduc procesul de producție și viața spirituală a celui- lei etnografice, tot oamenii, indiferent de vîrstă, înțeleg marea educație socialistă și își aduc contribuția, fiecare după puteri, la realizarea vîrstei sociale.

Cît privește „băiul cu cartofii” producția realizată anul acesta la Singătîn demonstrează, convingător credem, că asigurarea cu sîmintă din soiuri de mare valoare biologică (Merkur, Ora sau altele, recomandate pentru zona Singătînului) trebuie să fie o preocupare de căpetenie a consiliului de conducere.

GH. GRĂMTER

Panou pentru verificarea și etalonarea contoarelor electrice mono-fazice de la I.E. Sibiu

Unicul diagnostic de prescris — activizarea

Analiza stării de sănătate a populației, întreprinsă de Plenara C.C. al P.C.R. din 24—25 octombrie a.c., expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu, au evidențiat o seamă de succese în domeniul asistenței sanitare, dar au scos la iveală și o serie de deficiențe a căror rapidă remediere rămâne o sarcină de onoare trasată de partid tuturor celor a căror chemare este să aline și să înlăture suferința, să vegheze la sănătatea omului.

Conferința organizației de partid Sănătatea Sibiu a ridicat la lumină câteva probleme de primordiale însemnătate pentru evaluarea rolului pe care organizația comunistă trebuie să-l joace în acest important sector al vieții sociale.

Trebuie să măturăm, așa cum au făcut-o și alți participanți, că am avut, în atitudinea multora dintre cei care au luat cuvântul dovada unor reale posibilități de care dispune sectorul medical sibian; în primul rând oameni pasionați, hotărâți să pună umărul la urmirea lucrurilor spre cote superioare calitative.

Comitetul de partid, la prima sa dare de seamă, a putut aduce, pe lângă unele inerente scăpări, dovada unor preocupări harnice, a unor încercări — e adevărat nu todeauna fructuoase — de punere la punct a unor acțiuni politico-educative menite să ajute la mai grabnică însușitoare a unor laturi deficiente. Dacă însă ne vom permite a evidenția pe un spațiu mai larg verigile mai anemice din lantul muncii comitetului, a comunistilor o facem cu dorința de a ajuta spre mai bună alcătuire și finalizare a activităților viitoare.

Acetia sînt premisele cele mai de seamă de la care pornim. Care a fost rolul comitetului de partid în această direcție? Să plecăm de la darea de seamă prezentată conferinței. Așa cum sublinia tovarășul Ion Munteanu, membru al Biroului Comitetului județean de partid, darea de seamă a cuprins principalele probleme ale muncii sanitare din unitățile sibiene. A recurs, însă, numai la cifre medii, or știut este că acestea ascund extreme, bune sau rele. De altfel caracteristică ni se pare, pentru felul de analiză a muncii înscrise în darea de seamă, faptul că pe tot parcursul ei n-a fost citat un nume, n-a fost concretizată vreo răspundere nominală. Unele constatări au avut o trairică circumscrisă generalului. Discuțiile purtate, dește multe dintre ele au reușit să ridice probleme de importanță, au dat impresia că fiecare vorbitor se referă la tot ce îi dă să lățească și considera necesar să indice un adresat responsabil. Tot ceea ce am consemnat pînă în acest loc are un singur substrat și o unică explicație: în organizațiile de partid din rețeaua sanitară, arma criticii și a autocriticii este încă puțin utilizată. Or, critica principială, partinică trebuie considerată, oricînd și oriunde,

o incizie cu cea mai mare eficiență în locul atins de maladia inertiei (cuvîntul a fost des folosit).

Privită din acest punct de vedere, munca insuficientă a comitetului își are explicația cea mai plauzibilă, pe de o parte în prea puținile eforturi făcute pentru a antrena, în munca politico-educativă, masele largi de muncitori sanitari iar, pe de altă parte, în insuficiența ajutor pe care comunistii l-au acordat celor pe care i-au desemnat să le organizeze munca. Nu e, desigur, nici o noutate în afirmata că o mînd de oameni, oricît de pasionați și de pricepuți, nu vor

ședință cu activul — relate dr. Vasile Bogdan — dar nimeni nu ne-a spus o vorbă, nu ne-a dat vreo sugestie, n-a luat cuvîntul.

Comitetul de partid a întreprins cîteva analize a unor aspecte importante ale muncii sanitare. Discuțiile purtate acolo, propunerile făcute au rămas între respectivii părți pentru că n-au fost invitați cei ce trebuiau să finalizeze concluziile sau, dacă au fost invitați, n-au avut cadidat să și vină" (Dr. Teofil Părău).

O problemă importantă reiesită din dezbaterile conferinței este aceea a ariei de preocupări ce incumbă organizației de partid. Și, opinia noastră este că din acest loc ar trebui plecat în orice stabilire a sarcinilor de viitor. Au fost foarte puțini vorbitorii care s-au referit la munca propriuzisă a organizației de partid din Sănătate. Au fost, însă, foarte dese aluziunile spre chestiuni prea tehnice, profesionale, administrative chiar. Nu putem crede că rolul organizației de partid este acela de a veghea ca la cutare secție să nu lipsească, să zicem, inventarul necesar, ca la cutare policlinică să se ia măsuri pentru... etc.

Principala sarcină a comitetului, a birourilor este aceea a mobilizării comunistilor și, prin exemplul personal al comunistilor și îndrumarea atenției a organizațiilor de masă și obștești, a tuturor salariaților la o calitate sporită a asistenței medicosanitare, aceea a educării salariaților în spiritul unei discipline ferme, a unei atitudini intransigente față de lipsuri, a unei conștiințe generale care să fie rezultanta unei înalte conștiințe politice a unor înalte trăsături etico-morale și de caracter. Căile realizării acestor deziderate nu sînt cele ale dispozițiilor tip dispecerului ci cele ale acțiunilor variate ce cuprind politic-educativ. A uza de întreaga gamă a metodelor de educație, de influențare — iată principala cale de reușită. Pentru toate acestea comitetul, birourile organizațiilor din unități pot găsească niște acțiuni variate, eficiente, atractive, care să răspundă necesităților reale ale oamenilor din fiecare loc de muncă. Căci activitate politică nu înseamnă doar învățămînt politic plus ceva sedinte.

A sintetiza, a centraliza cele mai valoroase idei și propuneri, a avea mereu în grijă perspectiva, căile pe care îndrumată munca ar da cele mai bune roade este, apoi, încă una din obligațiile organizației de partid. Pentru aceasta, o legătură reală cu masele, o antenare a lor prin mijloace bine gândite, o muncă care să valorifice în mod cel mai pregnant potențialele gândirii și muncii colective sînt căile care pot vitaliza oricare acțiune.

Comitetul de partid nou ales, beneficiind și de experiența anilor trecuți, va trebui să aibă în grijă permanentă dezvoltarea, în organizațiile de bază, a unei intense vieți de organizație. El trebuie să cunoască în amănunt preocupările colectivelor de muncitori sanitari și, mai ales, să găsească căile cele mai adecvate pentru a impune, în munca tuturor colectivelor, a fiecărui salariat, deplină responsabilitate pentru tot ceea ce face, grijă deosebită pentru omul bolnav, solicitarea și atenția.

Există nenumărate posibilități, Sibiu valoros, de a organiza simpozionul, "Durerea și suferința în medicină". În cadrul simpozionului medicilor Constantin Coala și Ion Munteanu au conferențiat despre "Suferința și boala". Apoi medicii Ilu Constantin, Jaromir Klovski și Slănescu Constantin au conferențiat despre "Durerea și suferința din perspectiva neuro-psihiatrică infantilă". Începînd cu orele 10.45 au fost ținute următoarele patru comunicări: 1. "Unele aspecte de diagnostic și terapie în durerea de tip mialgic", 2. "Tratamentul nevralgic trigeminal prin injectarea cu apă fierbinte în ganglionul Gasser", 3.

VICTOR DOMȘA

SPORT...SPORT

FOTBAL: Divizia B

Spectacolul a fost neglijat

Și de această dată înfîlnirea dintre divizionarele B din județul nostru, C.S.M. Sibiu și Gaz metan Mediaș ne-au furnizat o partidă de luptă, în care s-au urmărit doar punctele puse în joc. Ritmul destul de vioi în care s-a desfășurat n-a putut suplina carentele laturii spectaculoase — neglijată de ambele echipe — care au evoluat, în fata a circa 5000 spectatori.

Din primul minut elevii lui Tălmăciu au pus accent pe defensivă, jucînd în așezarea 1—4—3—3, cu acțiuni sporadice pe contraatac ceea ce a făcut ca sibienii să aibă superioritate teritorială. Timp de 40 minute s-a jucat doar în terenul oaspenilor, însă majoritatea acțiunilor ofensive ale sibienilor s-au izbit de o apărare tenace. Acțiunile în mare măsură au fost respinse, iar cele ce au fost finalizate au scos în evidență imprecizia atacanților, dar mai ales forma bună în care se află portarul Ioo. Apărarea supranumerică a mediesenilor a respins prin belone pe sus, prin mingi „bubuite”. Reauderea balonului în ofensiva sibiană s-a făcut tot cam în aceeași manieră așa că latura spectaculară a avut de suferit.

Spectacolul a fost salvat oarecum prin cele cîteva acțiuni care au mai „incălzit” tribunele. Dar să derulăm succint filmul partidii.

Minutul 3, Schwartz trimite din lovitura liberă de la 20 m cu puțin peste bara transversală. După două minute este rîndul lui Filip să reia de la circa 8 m peste poarta lui Coman. Minutul 12, panică la poarta mediesenilor: Stoicescu, scîpăt singur, sutează, Ioo ieșit în întâmpinare respinge cu piciorul la Unguroiu, acesta sutează, însă Scheau, prin plonș, deviază în corner. După 3 minute, Lazăr, de la 4 m lateral trimite în afara spațiului porții. În minutele 18, 25, și 38 Stoicescu și Flichș dau ocazie lui Ioo să se remarce în mod deosebit. În finalul primei reprize mai consemnăm o acțiune de contraatac a mediesenilor, o intervenție de pe linia porții a fundasului Petrică la un șut al lui Rătscher —

Divizia C

Un scor concludent

Pe un teren desfundat, Vitrometan Mediaș a dispus de Minerul Bălan cu 4—0 (3—0). Localnicii s-au acomodat mai bine cu starea terenului, au avut continuu inițiativa și și-au adjudecat o victorie la scor. Punctele învingătorilor au fost realizate de Barbu (min. 22), Matei (min. 24), Feurdean II (min. 29) și Macavei (min. 46). Gazdele au prestat unul

dintre cele mai bune jocuri din actuala ediție a diviziei C. Mediesenii puteau să câștige la un scor și mai concludent, dar în continuare au ratat cu ușurință numeroase ocazii favorabile, printre care o lovitură de la 11 m: Cimpeanu, sutează în portar (min. 66).

Z. RIȘNOVEANU coresp.

Cu o apărare penetrabilă

Frustrata seriei a VI-a a diviziei C, A.S.A. Sibiu, avînd o apărare penetrabilă, a cedat la scor la Ghelar în fata Minerului cu categoricul scor de 0—3. Gazdele au deschis scorul în min. 13, la o ezitare a portarului

Velișcu și a fundasului Oprică. La reluare, localnicii înscriu încă de două ori, din tot atîtea greșeli ale apărătorilor militari. Atacul sibienilor s-a comportat, mai ales în repriza secundă, sub orice critică.

T. GHEORGHE coresp.

Un joc slab

În partida susținută în compania echipei Minerul Baia de Arges, componentii echipei Progresul Sibiu și-au dezamăgit din nou suporterii. Nici de această dată ei nu reușesc să acumuleze două puncte pe teren propriu, ba mai mult, au desăfășurat un

joc de slab nivel tehnic. Rezultatul de 0—0 cu care a luat sfîrșit partida, se datorează în mare măsură atacanților (Drăghic, Fl. Popa, Cimpu și Tudor) care pe rînd au ratat ocazii dintre cele mai clare.

T. GHEORGHE coresp.

La limită

După un joc bun, în care fiecare echipă a luptat pînă la epuizare, Metalul C. Mică a dispus la limită de Tehnofrig Cluj cu 3—2 (2—1). După o suită de ratări în care s-a „evidențiat” Blăjan, scorul este deschis

de Ținca (min. 32). Gazdele mai înscriu de două ori prin Ignat (min. 42) și Secetă (min. 72). Punctele oaspenilor au fost realizate de Cimpeanu (min. 35) și Jiga (min. 54).

M. FALCIU coresp.

Încheierea turului Campionatului județean de fotbal

Textila Mediaș — campioană de toamnă

Deși nu a condus nici o etapă titlul de campioană de toamnă a revenit echipei Textila Mediaș: care în partea a doua a turului a avut o bună comportare. Pe parcursul întrecerii, comportării meritorii au mai avut echipele Metalurgica, Elastic, Independența și Textila Cisnădie, ultima în jocurile pe teren propriu.

Clasamentul

1. Textila Mediaș	13 8 2 3	28—17	18
2. Record	13 7 3 3	30—15	17
3. Independența	13 8 1 4	31—18	17
4. Metalurgica	13 7 3 3	32—19	17
5. Elastic	13 7 2 4	17—12	16
6. Sparta	13 8 0 5	21—19	16
7. Carboșin	13 6 3 4	26—14	15
8. Textila Cisnădie	13 7 0 6	42—20	14
9. Unirea	13 5 4 2	22—9	14
10. Metalul I.O.S.	13 3 6 4	18—21	12
11. Automecanica	13 2 8 8	12—39	7
12. Carpați	13 2 8 8	16—51	7
13. C.F.R.	13 2 2 9	9—23	6
14. Progresul	13 2 2 9	16—43	6

GH. TOPIRCEANU

I.C.S. Metallo-chimice

prin unitățile sale specializate, vă oferă un bogat sortiment de articole ca: televizore, aparate de radio de diferite tipuri, mașini de spălat rufe, aspiratorul de praf „PRACTIC” și un bogat sortiment de mobilă modernă, cadouri diferite, practice și utile.

Cooperativele de consum CUMPĂRĂ de la dvs. cu PLATA PE LOC orice cantități de borcane și sticle goale prin:

- toate magazinele care vind produse alimentare
- centrele de achiziții de sticle și borcane
- achizitori autorizați care se prezintă la domiciliu.

IMPORTANT! Se cumpără borcane și sticle goale atît de la POPULAȚIE, cit și de la INSTITUȚII SAU ÎNTRINDERI (spitale, creșe, cantine, etc.).

Festivalul cultural-artistic

(Urmare din pag. 1)

solistii dansatori: Mircea Poplăceanu (Șlimnic) și Violet Mîtreă (Presaca), iar la balet — Ludmila Săvescu (Școala generală nr. 9 Sibiu) și Monica Reu (Orlat).

În sala de spectacole a Școlii generale nr. 1 Sibiu, unde s-au întrecut o parte din formațiile artistice ale pionierilor, pasiunea artistică și jocul a fost călduros aplaudat. În piesa „Fata moșului și fata babei”, după povestea cu același nume de Ion Creangă, pionierii de la Școala generală nr. 5 Mediaș au impus cu multă dezvoltare reușita în viața a omului muncitor și cinstit. Confirmînd succesul lor, juriul le-a acordat premiul I la teatru.

Ceea ce nu se poate uita de la un asemenea spectacol nu e, de fapt, teatrul, ci cîntecul. Pionierii din Apos, cu acele flaute neobișnuite (nu-și flaute) au dat viață unor melodii calde, filtrate de toate impuritățile, melodii curate care s-au revărsat în menuturi ca niște valuri calme sub un soare dogoritor. La fel de emoționantă a fost și apariția în scenă a micilor ciobănași de la Jina. Din zeci de fluieri au răsunat cîntecul lor de totdeauna învățate de la părinți și bunici, cîntecul care au în ele libertatea și măreția vieții de păstor, a dorului și singurătății lui sub spuză de stele.

Juriul a găsit cea mai bună soluție. Care formație să primească premiul I: fluierășii din Jina sau flautiștii din Apos? Soluția a fost ideală: amîndouă.

Printre cîntecul au existat momente vesele, deosebit de vesele. Pionierul Ion Deac din Saroș a dat viață unei minunate povestiri de Ion Creangă — „Mos Chiorpec — ciubotarul”. Constat că nu am greșit cînd, după ce grupul vocal de la Școala generală nr. 17 și-a prezentat repertoriul: „Auzit-am bade eu”, „Rozmarin” în colțul mesei” și „Uiuu, brîdei, brîdei”, am notat pe carnet: Minunat. Juriul a clasat această formație pe locul I.

Micile cântărețe au avut de luptat. Concurența pentru ocuparea primelor trei locuri a fost mare. Dar, s-au impus Elena Oprean de la Școala generală nr. 13 Sibiu, Maria Hasegan de la Școala generală nr. 8 Sibiu și Elena Milcea de la Școala generală din Orlat. Pe lângă recitatorii talentați, precum Carmen Simion de la Școala generală nr. 18 Sibiu, Maria

Orban, din Mediaș, un farmec aparte l-au avut formațiile orchestrale. Școala generală nr. 5 din Mediaș a prezentat pe scenă cea mai mare orchestră. Existau depline posibilități ca aceasta să ocupe locul I. Dar, după cum au declarat membrii juriului — de atunci că n-a fost destul de bine sudată această orchestră, a fost întrucît de cea a Școlii generale nr. 10 Sibiu, mai puțin numeroasă, dar cu un repertoriu mai bine pregătit.

Un cuvînt de laudă se cuvine profesorilor care au ostentat cu plăcere pentru a instrui și desăvîrși aceste talente tinere. La un asemenea spectacol minunat, orice frunte severă se descrețește, se luminează și revine fără să vrea în lumea minunată a copilăriei.

azi... azi... azi...

TIMPUL

Soarele răsare la 7 h și 17 m și apune la 16 h și 45 m. Vreme schimbătoare cu cerul temporar acoperit. Va ploua local. Vîntul va sufla porțiv, cu intensificări din sectorul sud-vestic. Minimele vor fi cuprinse între 4 și 7 grade, iar maximele vor oscila între 12 și 15 grade. Dimineața ceață.

CINEMA

SIBIU: PACEA: Becket (orele 9,00; 11,45; 14,30; 17,30; 20,15); ARTA: Vară capricioasă (orele 10,00; 12,00; 14,30; 16,30; 18,30; 20,30); TINEREȚULUI: Ea va ride și inimă nebuună, nebuună... de legat (orele 9,30; 13,00; 16,30; 20,00); INDEPENDENȚA: Balul de simbioză seara (orele 11,00; 14,30; 16,30; 18,30; 20,30).

MEDIAȘ: PROGRESUL: Căderea Imperiului Roman (orele 9,00; 11,15; 14,00; 16,30; 19,00; 21,15); TINEREȚULUI: Nebutelesul (orele 10,00; 16,30; 18,30; 20,30); UNIREA: Topkapi (orele 10,00; 16,00; 18,00 și 20,00).

CISNĂDIE: POPULAR: Obsesia (orele 11,00; 14,00; 16,00; 18,00 și 20,00).

AGNITA: 8 MAI: Sint și eu numai o femeie (orele 10,00; 16,00; 18,00 și 20,00).

DUMBRĂVENI: 7 NOIEMBRIE:

Ultima noapte a copilăriei (orele 18,00 și 20,00).

BAZNA-BĂI: Vin ciclistii (orele 17,00 și 19,00).

OCNA SIBIULUI: Eu, eu, eu și ceilalți (orele 17,00 și 19,00).

APOLDU DE SUS: 23 AUGUST: Un dolar găurit (orele 17,00 și 19,00).

RADIO

Buletine de știri: 5,00; 5,30; 6,00; 6,30; 9,00; 11,00; 15,00; 18,00; 20,00; 24,00; 1,00; 2,00 și 4,00 (programul I); 7,30; 8,30; 10,00; 12,00; 18,55; 21,00; 0,55—1,00 (programul II).

Radiojurnale: 7,00; 8,00; 13,00; 16,00; 19,00; 22,00 (programul I); 14,00; 17,00 și 23,00 (programul II).

Emisiuni literare: 8,25 — Moment poetic. Interpretăză Mariana Mihail; 9,30 — Miorita. • Mari colecții de folclor românesc; 15,15 — Biblioteca de literatură română. Anton Holban; 20,05 — Muzeu și expoziții; 21,05 — Țării, inima și versul. Montaj de poezie contemporană românească; 22,40 — Moment poetic. Cîntecul de peisajele țării (programul I); 10,30 — Roza vînturilor (programul II).

Muzică simfonică: 11,05; 11,15; 16,45; 23,45 (programul I); 8,10; 8,35; 10,05; 10,55; 11,45; 12,15; 13,15; 15,00; 16,25; 17,15; 18,00; 19,00; 19,50; 21,50; 22,30; 23,07; 24,00 (programul II).

BASCHET

Prima etapă — prima infringere

Echipa feminină a Școlii sportive sibiene, proaspăt promovată în divizia B, a înțîlnit pe teren propriu, în prima etapă, reductibila formație a Universității Timisoara. Acționînd cu emolvitate în fața unei echipe

care a dominat jocul sub ambele panouri, sibiențele au cedat cu 59—72 (31—36). Mai aproape de valoarea lor s-au comportat de la gazde Fleșeriu, Salcu și Haurlet.

GH. SASU

M. LUPUȚIU coresp.

MEDICUL IN FAȚA DURERII

Uniunea Societăților de Științe Medicale Filiala Sibiu, secțiile neuro-psihiatrică, medicină internă și chirurgie, a organizat simpozionul „Durerea și suferința în medicină”. În cadrul simpozionului medicilor Constantin Coala și Ion Munteanu au conferențiat despre „Suferința și boala”. Apoi medicii Ilu Constantin, Jaromir Klovski și Slănescu Constantin au conferențiat despre „Durerea și suferința din perspectiva neuro-psihiatrică infantilă”. Începînd cu orele 10.45 au fost ținute următoarele patru comunicări: 1. „Unele aspecte de diagnostic și terapie în durerea de tip mialgic”, 2. „Tratamentul nevralgic trigeminal prin injectarea cu apă fierbinte în ganglionul Gasser”, 3.

„Relația durere — talamus în accidentele cerebro-vasculare”, 4. „Reflecții despre suferință”. După amiază, la orele 16,30 medicul Victor Coroiu a prezentat raportul „Durerea ca bază a diagnosticului și sursă de eroare”. De la orele 17 au fost comunicări: „Experiența noastră privind utilizarea methylsordidului în erythroprosopalgie”, „Diagnosticul diferentiat și tratamentul durerii cardiace”, „Perspectiva anatomologică asupra durerii”, „Factorul clorhidroptic în geneza durerii ulcerose”, „Suferința umană — expresie în patologia psihică”, „Considerații asupra unui cuplu patologic” și „Despre psihoterapia durerii”.

Comunicările au fost susținute de medici din orașele Sibiu și Cluj.

CONFERINȚE

La Casa de cultură a municipiului Sibiu, ora 18,00, va avea loc conferința: Microelectronica internațională, vorbește Ioan Stoica, ziarist, București.

TELEVIZIUNE

17,30 Pentru elevi. Consultații la matematică (clasa a XII-a)

18,00 TV pentru specialiștii din industrie

18,30 Curs de limba engleză

19,00 Pentru copii și școlari: Taine dezlegate: Semnale... pe diferite lungimi de undă

19,30 Telegenialul de seară

19,50 Buletinul meteorologic Publicitate

20,00 Comedie cu Mickey Rooney

20,30 Opinia dumneavoastră... Transportul în comun în sezonul rece

20,45 Seară de teatru: „Michelangelo” de Al. Kirilescu

22,15 Varietăți pe peluclă

22,45 Telegenialul de noapte

23,00 Închiderea emisiunii.

„Copilo, pune-ți mâinile pe genunchii mei. / Eu cred că veșnicia s-a născut la sat... / Sufletul satului îți vine pe lângă noi, / ca un miros sfios de iarbă tăiată, / ca o cădere de fum din streșini de paie...” (LUCIAN BLAGA — SUFLETUL SATULUI)

Dispare poarta mărgineană...

Pădurile care și astăzi acoperă circa 27 la sută din teritoriul țării — „aurul verde”, una din principalele noastre bogății naționale — altădată erau atât de dese și de întinse, încât de întunecimea lor s-au înspăimântat până și legiunile romane — „tenebras saltum expavit”, cum scrie istoricul latin din primul secol al erei noastre, Lucius Annaeus Florus.

OPINII

Când împăratul Aurelian a retras legiunile romane din Dacia, protoromânii n-au mai avut timp să-și construiască cetăți din piatră sau cărămidă, ci răzleții prin munți și codri de cetate migratoare, dintr-o singură unealtă — din topor — și-au încropit repede sălășuri noi din materialul care se găsea pretutindeni în aria îndemnată tuturor: din lemn. Continua bășieră a strămoșilor noștri — de la goți până la tăitari e un mileniu — i-a adus în situația să aibă două locuințe: una în munți sau codri pentru siguranță, alta în loc deschis, pe lângă ape, pentru muncă. Desigur, mulți au preferat să rămână în munți și să se reproducă economic, mărind astfel considerabil numărul pastoraților. Când timpurile s-au mai liniștit, mișcările transhumante ale acestora au anihilat treptat dispersarea impusă de migrații și au rețesut firele etnografice, reconstruind și accentuând unitatea de limbă și de cultură materială și spirituală.

În acest context istoric, strămoșii noștri și-au mîngîiat zilele și și-au îndulcit viața refugiindu-se în bogata lor lume interioară, în fecundul lor „eu” sensibil, căutând aici forme și expresii care să le traducă vibrațiile și infinițiile modulului ale sufletului. Solicitat necontenit de marea și variată peisajul carpatic, călind solitar pe urmele turelor într-un fel de tranșă continuă, jalonată de duioșii despărțirilor și de nădejdea reverendi celor dragi — tranșă pe care a numit-o „dor” — românul n-a rămas un contemplativ pasiv, pentru că venea din veacuri cu o zestre activă, cu disponibilități creatoare, cu modalități sensibile dublate de forța aceea „lucrătoare” care le poate da și expresie, le poate obiectiva înveștite cu frumos. Cuvîntul, sunetul, mișcarea, simbolurile și materialele prime utilizate au devenit mijloace extrem de maleabile în acest proces al creației populare.

În satul care se reagonizează poarta este o apariție relativ tîrzie. Prezența ei indică o anumită independență familiar-gospodărească și, deci, un nivel economic mai ridicat, dar indică și o încercare de izolare, de retranșare, de ascundere față de curiozitatea hrăpărească a stăpîniturilor de orice fel. De la poarta inițială asemănătoare gardului, doar că i se adaptase osii care se învîrtă jos într-o „țigă”, de la această poartă scundă pînă la cea înaltă de două etaje sau trei stîlpi masivi de stejar uniți printr-un acoperiș fix, pentru a cărei escaladă intrusul avea nevoie de scară lungă, a fost

loare în poarta mărgineană. Cum s-ar putea altfel explica dispoziția dată acum cîțiva ani prin fostele sfaturi populare sătești de a se „lustrui” toate porțile, obligînd oamenii să le dea cu var, cu păcură sau cu alte vopsele care anihillau totmai ceea ce aveau ele mai frumos? Escutăm apoi mult despre educația estetică a oamenilor, dar facem ceva în școală ca adolescentul — omul de mine care își va clădi casă — și poartă nouă — să aștepte părinții și moșii lui au creat valori care au dat identitate etnografică satului, iar el e chemat să le înțeleagă, să le aprecieze ponderea lor în aria frumuseții populare și să le păstreze? E comodă și falsă tendința unora de a vedea o incompatibilitate între urbanizare și păstrarea vechilor valorilor. S-a combătut și se combate uniformitatea monotona a construcțiilor orășenești. Cu atât mai mult pot genera satele noastre, din formele lor străvechi, stiluri variate care să păstreze caracteristici ale identității lor și valori ale profilului lor etno-estetic.

Statul nostru a dovedit recent că este preocupat de profilul viitor al satelor. Vor niște oare proiectanții poartă în cadrul zonei ei zonă? Sperăm că nu, pentru că altfel n-am înțelege reconstituirea care se face pretutindeni în țară. Să nu fie obligați nepoții noștri să reconstituie la rîndu-le ceea ce noi neglijăm astăzi. Pentru că sub ochii noștri poarta mărgineană dispare. Oamenii recunosc că vechea poartă dura 3-4 generații, că tot cam atât durează și cea de zid, dar că trăind cu mijloace moderne partea lemnoasă care intră în pămînt, durata celei dintîi poate fi dublată. Mesterii declară că diferența de cost între zid și lemn n-ar fi sensibilă. E greu însă de procurat stejarul.

Să nu existe nici o soluție? Avem cooperative de producție sătești. Nu li s-ar putea repartiza lor lemnul necesar și mărginenii să-și comande porțile aici? Dacă oamenii de specialitate, de talent și de gust ar constitui 5-6 machete — care să nu fie fixe, ci omul care și comandă poartă și poartă care adaptată după gustul lui — dacă prețul ar fi egal sau mai mic decît al porții de zid și dacă nu s-ar da autorizații decît pentru aceste tipuri, n-am ieși oare din impas? Dispare poarta mărgineană. Ce facem ca s-o salvăm? CORNELIU L. DRAGOMAN

Noutăți în magazine

Sîntem informați de către I.C.S.T.I. Sibiu că în aceste zile au intrat în magazine importante cantități de noi produse. Notăm dintre acestea, perdele „Diofen” (import), pățuri (import), țesături extralate (sifon), tricoteje pentru bărbați, femei și copii, precum și mare cantitate de cizmele de damă produse de fabricile „Libertația” din Arad și „8 Mai” Medias și ghete pentru copii (numerele 29-35).

Schimb de experiență între formații artistice

Duminică dimineața, sala festivă a Casei de cultură a municipiului Sibiu a găzduit un program artistic susținut de formațiile cooperative mestegărești „Igiena” din Cluj, sosite la Sibiu într-un schimb de experiență cu colegii lor din formațiile artistice ale cooperativei „Igiena” din localitate. Artiștii amatori clujeni au prezentat publicului sibian un bogat program cuprinzînd melodii populare românești și maghiare, muzică ușoară și corală. Este de remarcat impresia deosebită lăsată de tînărul Francisc Fazekas despre care fără îndoială se va mai vorbi.

„Beția” argumentelor

Se zice că reclama este sufletul comerțului. Nu tăgăduim. Care este, însă, suportul argumentelor cînd un comerciant vrea să-și apere concepția despre muncă sa, care, de fapt, lasă de dorii? Abil, cu argumente „lari”, ca de boton, urcî în goană întreaga gamă a detaliilor și „aprecierilor”. Într-un cuvînt, după un sfert de oră, are impresia că te-a dat gata. Te-a făcut marî.

Cuvîntele de mai sus sînt într-o măsură oarecare ecoul unor discuții și al unor fapte constatate în urma unui raid făcut prin mai multe restaurante sibiene. În salonul „cel mare” de la restaurantul „Împăratul romanilor”. Ospătarul ai o tînută mai „profesională”. Sîntem, doar într-un restaurant de clasă I.

Iau loc la masă. Îi rog pe ospătar să-mi servească o bere. „Nimic să nu-mi aducă”, mă răspunde el. E salon... Poțiți în braserii! În braserii, însă, atmosfera este cu totul alta. Dacă în salon te poți simți bine — e doar un local elegant, atrăgător — aici situația se schimbă, destul de adevărat cu o braserie tot de clasă I.

Șeful complexului, Ionel Holhos, își deschide arsenalul „argumentelor”. Nu au voie să servească bere românească în salon. Fiindcă, zicea dîmneului, s-ar transforma localul în berărie. Putem fi serviti, însă în mod impecabil în braserie. Care este, de asemenea, foarte elegantă, cum nu sînt altele în țară.

Bine, dar este un fum insuportabil — zic. Este atmosferă de crîsmă. Și-ți pîcăc... Vai de mine! — se impacientă șeful. Este ultramodern. Desigur că n-ai fost încă în ea. Sînteli în trecere prin oraș, după cîte îmi dau seama. Avem ventilație, nu glumă. Poate au uitat să apese pe buton.

Despre care buton va fi vorba, nu știu. Adevărat este că fumul se așază în straturi groase. Cu ventilația este o problemă altă de cunoscută... Alți de bine au amenajat braseria, încît au bătut și geamurile în cuie, care înainte se deschideau cu ajuto-

UN COPIIL MUȘCAT DE ȘARPE

„Nu cred că dragostea începe cu aceeași intensitate din ambele părți. Fie că fetei îi place mai întîi de băiat, fie că acestuia din urmă i s-au aprins călcîiele după ochii ei frumoși și începe „tachinările”... Așa s-a întîmplat și cu noi... Ne duceam flăcăii duminica la horă și jucam învîrtite de mama focului. Și într-o hategană de-a lui Poldi sau într-un alunel de-a lui „Cucurigu” mi-a fost dat să văd doi ochi ce mă priveau aprins. M-am uitat și eu la ei. I-am admirat în duminica aceasta, sărutatu-i-am în gînd în seara următoare și m-am trezit așa, deodată, că-mi place drăcușorul acesta de fată care-mi dă tîrcoale gîndurilor zilnice...”

Eu nu aveam părinți. De aceea cînd, cerînd-o de nevastă a acceptat și mi-a zis că, de fapt, ea dorește de mult acest lucru. De fericire am crezut că-mi pierd mințile... Ce vrei, îmi imaginam noul meu cămin și mă vedeam venind de la lucru cu buzunarele dîndora de bundății pe care dîndu-le stăpînei casei, aceasta, la rîndul ei, îmi săruta cu ochii înima. Eram cresctor de ei. M-am însurat și am avut într-adevăr un cămin agreabil. Apoi am plecat în sectorul forestier. Mi-au plăcut pădurile cu frumătul lor de pace și savuram imaginea soției cu o sete irezistibilă. Nu văd o mai mare fericire la un bărbat decît aceea de a ști că te așteaptă cineva drag acasă. Și gîndul că o ființă devotată te așteaptă la fereastră cu nerăbdare clipa sosirii te face pe tine omul, să muncești, să-ți amplifici sentimentele și să te grăbești într-acolo. Apoi a venit pe lume Iluță. Eram tată, aveam răspundere, mi-era grozav de dragă viața. Copilul a crescut cu noi, la Poiana, Brezoi și de cînd m-am mutat la întreprinderea forestieră, la Sibiu. Anii au trecut extrem de repede și copilul s-a făcut mare, această era bine, aparențele au mascat adevărul pînă cînd...”

Pînă cînd prin dreptul ferestrelor casei a început să treacă zîncul un șarpe. Mergea așa, șameț, cu capul sus, inconștient și rău, mîndru de corpul lui rece ce și-l tîra prin noroi. Și nestrivit de nimeni și-a făcut cuibul sub geamul familiei Bija. Apoi aidoma alcoolului care, după ce omul îl bea, nu stă pe loc și circula prin sînge, șarpele nostru cu chip frumos (are 24 de ani) a început să

„Am putea să-i facem o vizită? — I-am întrebat. — Sigur că da. — Și am pornit gînditori pe sub razele lunii. În stația de autobuze o surpriză. Micul Iluță se plimba de colo, colo, de la un capăt la altul al pietii. — Ce faci aici? — L-a întrebat dirigințele. — Aștept. Aștept pe mămica sau pe tătucu. Poate că vin în seara aceasta de la Sibiu. — Ti-au spus că o să vină? — Nu, dar eu îi aștept... poate că...”

Imi imaginez bucuria unui copil care știe precis că peste cîteva minute, ore, zile, mama sau tata vine și-i aduce ceva bun. În înlînțirea lor e ceva înălțător, un amestec de fericire și afect ce cimentează mereu dragostea. Dar Iluță așteaptă, așteaptă în fiecare seară cursa de la oraș și nu seosește nimeni. Ochii copilului erau plini de lacrimi.

— Cînd a fost mama ta ultima dată aici? — Ieri. — Ce ti-a adus? — Mi-a spus că o să-mi cumpere o pereche de bocanci. — Și nu te ia la Sibiu? — A zis că n-are decît o cameră, stă în chirie... — Dar tătucu? — Tata e ziua la lucru și nu-mi poate face mîncare. La vară am să merg la el... Săptămîna trecută mi-a cumpărat un ceas. — Și din vorbă în vorbă am ajuns acasă la Maria Branga. O bătrînică slăbuță, adusă, puțin de ani, dar bună, extrem de bună. Am să-l cresc eu pe Iluță. Să fie numai ei cîminte și să învețe... Cu pensia mea (400 lei) putem trăi amîndoi... Eu am să-l fac mîncare și cînd o să fie mare, dacă o să aibă grijă de mine... banii rămășiți de la unchiul său vor fi ai lui! — Cîne credeți că e vinovat pentru destrămarea familiei Bija? — Mama copilului — fata mea. Ea este aceea care nu și-a văzut de treabă și umblă după căl verzii pe pereli... — N-am mai întrebat-o nimic pe femeia aceasta cumsecade. Poate că ar fi fost dureros pentru ea să-ți răscolească amintirile și gîndurile. Am rămas însă impresionat de omul din ea. Și m-am gîndit că de fapt există o explicație a resentimentelor față de propria ei fată. Această bătrînică crede în existența unei legi universale etice, mai presus de urîțile morale evidente și aparent neprecumpanitoare ale vieții. De aceea vrea să-l crească pe Iluță. De aceea strigă și senzația de durere ale bătrînelului i-au atins inima și i-au angajat sufletul. Recepționez, notez cîteva intenții și gînduri. Bunica: (vă zîndu-l pe Iluță învățînd cu sîrguință) „Citește, citește Iluță și caută mămăică, cu siguranță că oamenii sînt buni”. Un coleg: „Dacă mă duc acasă am s-o rog pe mama să mă lase să-l aduc pe Iluță la noi. Vom învăța și ne vom juca astăzi împreună”. Dirigințele: „Trebuie să facem ceva ca Iluță să nu se mai simtă așa de singur. O să-l vizitez mai des”.

Încerc să-mi imaginez intențiile părinților săi frîmțate de următoarele gînduri: Ea: „Nu, nu mai pot sta astfel. Trebuie să-mi iau copilul cu mine”. El: „E adevărat că cine a fost odată mușcat de șarpe se teme și de sopîrlă. Dar Iluță, nu trebuie să simtă ruptură... O să încerc...”

... Și cînd te gîndești că, în general, părinții văd în copiii lor, falnici copaci de care odată-și vor rezema fruntea și în umbra cărora vor adormi...”

ANCHETA SOCIALĂ

umblă și să dea din coadă. Maria Bija l-a văzut și a tresărit de spaimă. A observat apoi că e de casă, că nu face rău oamenilor și s-a bucurat în sinea ei de existența lui. Nu s-a gîndit la venin. De altfel, de ce s-ar fi gîndit la rău? Avea un soț bun, care muncea și-i aducea acasă tot ce avea nevoie. Își făcea din cînd în cînd cîte o rochie și vecinele o priveau cu invidie. Cel puțin așa credea ea. Ce vrei, era frumoasă. Și-a definitiv de ce n-ar profita puțin, de ce n-ar schimba viața aceasta monotona, liniștită, cu alta presărută cu neprevăzute, cu aventuri? O viață are omul s-a gîndit ea și dacă nu-o trăiești ca lumea...”

False argumente și senzații de dor au determinat-o să vadă cu capul în jos sensul ființării. Umama mamă și adorabila soție s-a transformat într-o amantă veritabilă. Șarpele și-a lepădat pielea și a devenit „om”. După cîteva zile de dragoste cu „năbădăi” (Maria are 40 ani iar „prietenul” 24) soțul a fost anunțat de un coleg despre necredința consoartei sale. A urmat confirmarea și ruptura.

Ceva îngrozitor și rușinos, o putere uimitoare dar neagră, a aruncat în treaga familie într-o barcă ce va pluti de-acum într-o apă în care furtuna nu le mai oferă nici o posibilitate de a ajunge la țarm. Doar pe o stîncă stîngeră, ascuțită, ca o mîchie de cuiș, un copil cu sufletul mușcat de șarpe și aruncat de cuget din barca necredinței, așteaptă cu frîngurare un ajutor. Un strigăt dureros venit dintr-un piept pe care nu l-a mai mîngîiat de multă vreme nimeni, a fost auzit totuși.

Bătrînica Maria Branga, din Poiana Sibiului, bunica lui Iluță, în vîrstă de 74 de ani, a luat copilul la ea. Și așa e singur. Singur... Cînd am ajuns la Poiana Sibiului se înserase. De undeva, din mare, discul strălucitor al lunii lesese măreț luminînd satul cu reflexe palide. La școală l-am înțîlnit pe profesorul Gheorghe Crupa, dirigințelă lui Iluță. „Singurătatea îl face pe om morocnăos, ursuz și irascibil — ne-a spus el. Dar Iluță e un copil dezghețat. El nu e singur, îi are pe colegi, pe noi”...

MARIN NIȚA

CU CE SE OCUPĂ FIUL DUMNEAVOASTRĂ?

- Între un bilet „în plus” și speculă
- „Totmai mă făcusem băiat de treabă...”
- Ce spun Inspectoratul școlar și cinematografele?

Sibiu, 12 noiembrie a.c., cofetăria „Liliacul”, ora 11 și zece minute. Localul este arhiplin. În picioare, la mese, tineri între 15-25 de ani. Consumă cafea sau coniac. Un grup privește insistent prin vitrină, undeva vizavi. La 11.20 localul se golește pe neașteptat! Rămîn doar patru clienți, aflați, evident, în trecere. Îi urmăim pe „grăbiții” pînă în fața cinematografului „Pacea”. Acolo se împărăsile prin gîngur care accedă la cinematograful. Începe imbulzeala pentru un bilet „în plus”, deoarece casieria a anunțat laconic: „Nu mai sînt bilete”. „Grăbiții” au bilete destule pentru „ghinionisții”. De frică să nu întîrzie, cumpărătorul nu observă că biletul pentru care a dat de bună voie 6 lei valorează doar 2 lei...

Un puștan de vreo 15 ani îl strigă peste umăr unui „coleg”: vezi, mă, că nu ține țira de unul singur? Cei năi mari știu că „țira nu ține așa” și lucrează în grup. Intrăm în sală după „grăbiții” de la „Liliacul”. Filmul se termină la ora 13. Se iese prin spate, în strada Cetății. Imediat se formează și acolo două grupuri. Tot bilet, „în plus”... Deci, sînt cetățenii care știu că acolo se găsește bilete cu suprapret Ora 13.05. „Grăbiții” sînt din nou la cofetăria „Liliacul”. Beau tot ceafa și coniac. La 13.15 ies

cativ și alarmant: peste 100 de bilete confiscate de la diversi tineri, în general fără ocupație precisă. Din declarațiile făcute la miliție rezultă de cînd, cum și cam cîte bilete vindeau zilnic. În medie 15 bilete pe zi la preturi variînd între 5-6 lei. Cîine dă atîția bani pe un bilet de 2 sau 2.50 lei? Din păcate oamenii care, în afara obligațiilor de serviciu sau de familie, judecă foarte simplist: „În fond sînt banii mei, totavîșe. Fac ce vreau cu ei, dau cît vreau! Voiam să văd filmul!”

— Ce-alți zice dacă ar face și fiul dvs. speculă cu bilete? (Interlocutorul nostru a cumpărat un astfel de bilet).

— Fiul meu nu se ocupă cu gîndurile din astea.

— Totuși, să admitem teoretic că ar face-o...

— Vai de mine, pîi îl omor în bătaie dacă-l prind...

— Nu vă gîndiți că băiatul căruia i-ați dat 5 lei pe bilet este și el fiul cuiva, care nu l-a prins?

... — Cum calific dumneata ceea ce faci? — Recunosc că am făcut o mare porcărie. Îmi dau seama, dar am fost prins tocmai cînd voiam să termin cu astea...

acost Jucru. Năpăstitori la isprăvile extrascolare sau „extra muros” ale fiilor lor se trezesc, la un moment dat, în fața unor situații alarmante, alteori iremediabile. La serviciul miliției municipiului Sibiu a mai fost adus în jurul orei 21 un băiat bine legal, blond... Fara Ovidiu! str. Rusciorului, bloc 17, despre care tatăl său ne spunea cu vreo două zile înainte că „s-a cumîntîl”. A fost prins vinzînd bilete la același cinematograful „Pacea”. Asupra lui s-au găsit 303 lei de cîte un leu, trei, cinci, în monede și bancnote, moto-toilete. Dintr-un carnelă rezultă că are foarte mulți datornici (peste 1.000 de lei)! Mîntu cu nerușinare și declară mîros „tocmai voiam să mă fac de treabă”.

Înainte lui mai scrisese o declarație la aceeași masă un tînăr de 24 de ani, care din 3 iulie nu mai are nici o ocupație. Declară că vindea „cel mult” 10-15 bilete pe zi. A terminat liceul. Se numește Mihai Marcu și locuiește pe str. Rotariilor nr. 5.

— Cum calific dumneata ceea ce faci? — Recunosc că am făcut o mare porcărie. Îmi dau seama, dar am fost prins tocmai cînd voiam să termin cu astea...

Intr-adevăr, cum trebuie calificate toate... „astea”? 3-4 lei luată în plus față de prețul oficial poartă denumirea de speculă. Mai precis se numește furt. Furt din buzunarul cetățeanului care din cauza tuturor acestor sabotaj ai marelui nu mai poate cumpăra de la casierie un bi-

let de intrare. Sînt vinovații și pasibili de a fi acuzați de complicitate la speculă toți acei care închid ochii în fața unui astfel de evident atentat la cinste. Demascarea acestor tineri care fac speculă este o elementară obligație cetățenească de la care nu se pot sustrage fără a se transforma deliberat ei înșiși în infractori. Gustînd astăzi din cîștigul unor do pe urma unor bilete de cinematograful, tînărul de 20 de ani este deja un teren prielnic escrocului de mai tîrziu.

Ne uimește de-a dreptul că în ultima vreme cadrele didactice nu mai efectuează controale în localitățile de alimentație publică sau în sălile de spectacole. Cum se poate justifica prezența altor elevi (în uniformă) în sălile de cinematograful la orele cînd, în mod normal, ar trebui să fie în sălile de curs, decît print-o abandonare sau poate chiar desconsiderare a controlului. În dimineața raidului nostru zece locuri ale cinematografului „Pacea” erau ocupate de elevi de la liceele teoretice nr. 1, 2 și 3!

Tot alți de nejustificată rămîne și indulgența de care dau dovadă controlorii de la intrările cinematografele în fața elevilor care se refugiază aproape zilnic în sălile de cinematograful, la o oră cînd, se știe, la școală se expun lecții importante. De ce, pentru a umple sălile, se face concesii în fața unor norme cetățenești?

MARIUS VINTILĂ

Eieva Maria Munteanu din anul II de la Centrul școlar „7 Noiembrie” din Sibiu lucrînd la o tricoteză recilînă mecanizată

Foto: FRED NUSS

actualitatea internațională

O. N. U.

Incheierea dezbaterilor în legătură cu problema politicii de apartheid

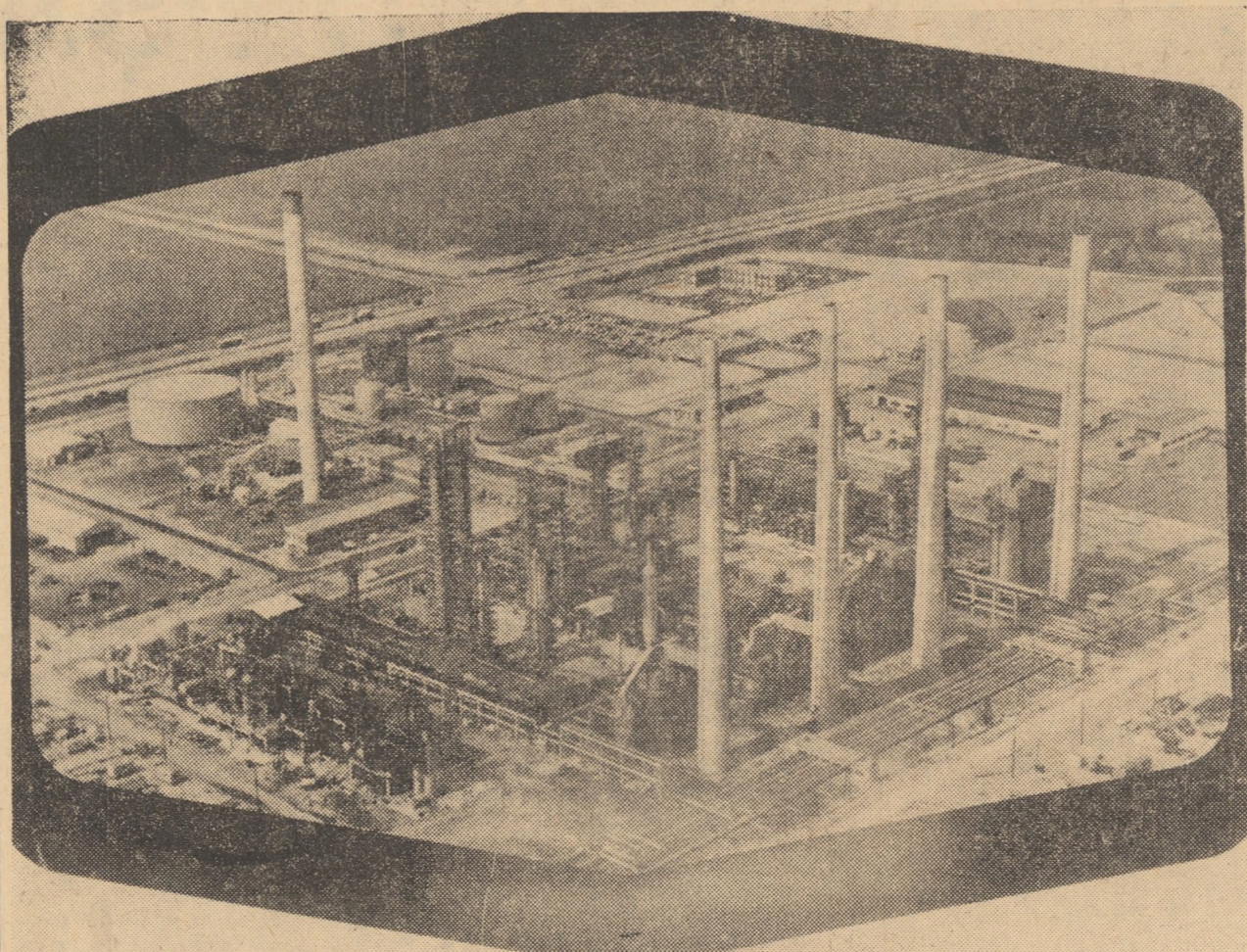
New York 18 — Trimisul special Agerpres, Nicolae Ionescu, transmite: În Comitetul politic special al Adunării Generale a O.N.U., s-au încheiat dezbaterile în legătură cu problema „politicii de apartheid a guvernului Republicii Sud-Africane” prin adoptarea unei rezoluții elaborate de un grup de 48 de state afro-asiatice.

Documentul califică politica de apartheid drept o „crimă împotriva umanității” și condamnă guvernul sud-african pentru ocuparea militară a Namibiei și intervenția sa militară în Rhodesia de Sud, în sprijinul minoritar rasist al lui Ian Smith. Proiectul de rezoluție atrage atenția Consiliului de Securitate asupra situației grave din această țară și din întreaga regiune sudică a Africii și îi cere să reia neîntârziat examinarea problemei apartheidului, în vederea adoptării, în conformitate cu capi-

tolul 7 al Cartei, a unor măsuri eficiente menite să asigure îndeplinirea riguroasă a sancțiunilor cu caracter obligatoriu impuse Africii de Sud. Totodată, sint condamnate acțiunile acelor state care prin colaborarea lor politică, economică și militară cu guvernul sud-african îl încurajează în continuarea politicii sale rasiale.

Proiectul de rezoluție reafirmă caracterul legitim al luptei populației din Africa de Sud pentru drepturile și libertățile sale fundamentale și recomandă o serie de măsuri privind sprijinirea morală, politică și materială a mișcării de eliberare din această țară.

Acest document a fost adoptat cu 95 de voturi pentru (printre care și România), 1 împotriva (Portugalia) și 15 abțineri (Australia, Canada, Japonia, Noua Zeelandă, S.U.A., etc). Delegația Republicii Sud-Africane a lipsit de la vot.

BELGIA. — Vedere generală a Complexului Industrial „Texaco” din Ghent care cuprinde o rafinărie cu o capacitate de 5 milioane tone anual, un centru de cercetări și o uzină chimică modern utilată

Plenara C.C. al P.C. din Cehoslovacia

Praga 18 — (Agerpres). După cum anunță agenția C.T.K. a fost dat publicității comunicatul Plenarei C.C. al P. C. din Cehoslovacia care s-a desfășurat la Praga între 14 și 17 noiembrie. În cadrul plenei a fost dezbătut raportul „Sarcinile partidului pentru perioada imediat următoare”, prezentat de Alexander Dubcek, prim-secretar al C.C. al P. C. din Cehoslovacia.

Comitetul Central a adoptat hotărârea cu privire la amânarea convocării celui de-al XIV-lea Congres extraordinar al P. C. din Cehoslovacia. Plenara consideră că este necesar să se facă o analiză mai aprofundată a situației și să se pregătească o serie de documente astfel încât Congresul al XIV-lea să poată elabora programul activității partidului pe o perioadă mai îndelungată.

Plenara s-a declarat de acord ca viitorul Congres constituitiv al P. C. din Cehia să aibă loc abia după Congresul al XIV-lea al partidului și a aprobat proiectul referitor la situația și rolul Biroului C.C. al P. C. din Cehoslovacia pentru conducerea muncii de partid în regiunile cheie, precum și hotărârea de instituire a Biroului Comisiei Centrale de Control și Revizie pentru munca de control și revizie în regiunile cheie. Președintele al Biroului C.C. al P. C. din Cehoslovacia pentru regiunile cheie a fost desemnat L. Strougal, care a fost cooptat ca membru al Prezidiului C.C. al P. C. din Cehoslovacia.

Plenara C.C. al P. C. din Cehoslovacia a confirmat alegerea lui Gustav Husak în funcția de prim-secretar al C.C. al P. C. din Cehoslovacia și a salisfăcut cererea lui Zdenek Mlyнар de a fi eliberat din funcțiile de conducere în C.C. al P. C. din Cehoslovacia, pentru a se putea consacra activității științifice în cadrul Academiei de Științe.

A fost, de asemenea, completat Se-

cretariatul C.C. al partidului. În postulurile de secretar și membri ai Secretariatului C.C. al P. C. din Cehoslovacia au fost aleși V. Bilák, J. Hejzla, J. Kempy, F. Penc, L. Strougal.

Plenara a aprobat propunerea Prezidiului C.C. al P. C. din Cehoslovacia cu privire la constituirea Comitetului Executiv al Prezidiului C.C. al P. C. din Cehoslovacia. În următoarea componență: A. Dubcek, O. Cernik, E. Erban, G. Husak, S. Sadovsky, J. Smrkovsky, L. Svoboda, L. Strougal, Comitetul Executiv al Prezidiului C.C. va funcționa ca un organ temporar, având drept scop dezbaterile în colectiv a problemelor politice imediate.

În încheiere, plenara a discutat și a adoptat proiectul de rezoluție cu privire la sarcinile partidului pentru perioada imediat următoare.

Cuvîntul de încheiere a plenei a fost rostit de Alexander Dubcek.

CONGRESUL P.C. DIN BELGIA

Bruxelles 18 (Agerpres). Duminică s-au încheiat lucrările celui de-al 19-lea Congres al Partidului Comunist din Belgia, care și-a desfășurat lucrările la Oesterde. La discuțiile asupra raportului de activitate prezentat de Mark Drumaux, președintele partidului, au luat parte delegații ai celor 19 federații ale P.C. din Belgia. Congresul a adoptat textul tezelor propuse de Comitetul Central. A fost totodată, ales noul Comitet Central al partidului. În calitate de președinte al Partidului Comunist din Belgia a fost reales Mark Drumaux.

Tovarășul Leonte Răutu, membru al Comitetului Executiv, secretar al C. C. al P.C.R., care a participat la lucrările Congresului, a înmînat prezidiului acestuia mesajul adresat de Comitetul Central al Partidului Comunist Român.

BUENOS AIRES

Cairo 18 (Agerpres). — Cotidianul „Al Ahram” din 18 noiembrie informează că Sudanul și Kuveitul au cerut convocarea unei reuniuni la nivel înalt a țărilor arabe. O cerere similară a fost făcută anterior de Iordania. Potrivit ziarului, diferite capitale arabe cunosc în prezent o intensă activitate diplomatică în această problemă. Citind surse informate iordaniene, „Al Ahram” scrie că primul ministru al guvernului iordanian, Bahjat Talhouh, însoțit de ministrul de externe, Abdel Moneim Rifai, aflați în prezent într-o vizită la Riad, sint așteptați să sosească la 20 noiembrie la Cairo pentru a fixa data convocării reuniunii arabe la nivel înalt.

Agencia France Presse reamintește că ministrul egiptean al afacerilor externe, Mahmud Riad, a avut în cursul ultimelor zile o serie de întrevederi cu ambasadorii Siriei și Arabiei Saudite.

„Comerț cu toți”

Buenos Aires 18 (Agerpres). — Cercurile politice și economice din Argentina se pronunță cu tot mai multă hotărâre în favoarea dezvoltării relațiilor comerciale ale acestei țări cu statele socialiste din Europa — relatează corresponsentul din Buenos Aires al agenției U.P.I. În legătură cu aceasta, agenția citează pe ministrul argentinian al afacerilor externe, Nicanor Costa Mendez, care a declarat că „nu există nici un obstacol pentru stabilirea de relații comerciale cu țările socialiste”. Cercurile politice din Buenos Aires — subliniază U.P.I. — văd în dezvoltarea acestor relații un mijloc de întărire a independenței economice a Argentinei. La rândul lui, influentul ziar „Clarín” s-a pronunțat în favoarea unei politici de nediscriminare în relațiile comerciale ale Argentinei. În articolul intitulat „Comerț cu toți”, Ziarul respinge tendințele de îngustare a piețelor din motive politice.

Reprezentanții ai României peste hotare

Budapesta 18 (Agerpres). — Duminică, a sosit la Budapesta, tovarășul Mihail Dalea, secretar al C.C. al P.C.R., care participă la lucrările Comisiei pregătitoare a Consfătuirii Internaționale a partidelor comuniste, și muncitorilor.

Pe aeroportul Ferihegy din Budapesta au fost prezenți Pallai Arpad, secretar al C.C. al P.M.S.U., și alte persoane oficiale. Au fost prezente, de asemenea, Dumitru Turcuș, ambasadorul României la Budapesta, și alți membri ai ambasadei.

Hassan Abbas Zaki a oferit un dejun în cinstea ministrului Gheorghe Cioară.

Geneva 18 — Corresponsentul Agerpres, H. Liman, transmite: Gheorghe Ionescu, secretar al Ambasadei române la Berna, a ținut în fața studenților din Neuchâtel o conferință despre organizarea administrativă și dezvoltarea economico-culturală a României.

Cairo 18. — Corresponsentul Agerpres, C. Oprică, transmite: Gheorghe Cioară, ministrul comerțului exterior, seful delegației române care participă la cea de-a 4-a sesiune a comisiei guvernamentale mixte româno-egiptene, a avut o întrevedere cu Hassan Abbas Zaki, ministru al economiei și al comerțului exterior al Republicii Arabe Unite. Ministrul român a avut, de asemenea, o întrevedere cu Aziz Sidky, ministrul industriei, petrolului și bogățiilor miniere cu care a conferit în legătură cu relațiile economice dintre cele două țări, precum și cu posibilitățile lor de dezvoltare. La întrevedere a asistat Titus Sinu, ambasadorul României în R.A.U.

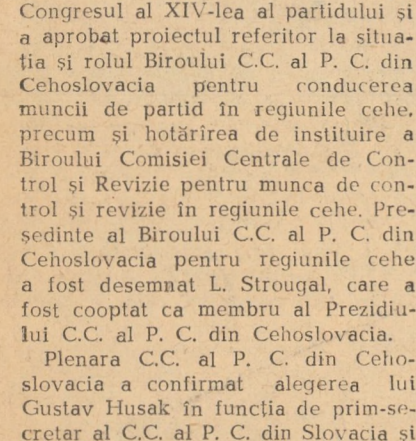
Ankara 18 (Agerpres). — Violentul Ion Voicu acompaniat de Filarmonica de Stat din Ankara, a susținut un prim concert în capitala Turciei în cadrul turneului pe care îl întreprinde în această țară.

Au asistat oameni politici, printre care Ismet İnönü, fostul președinte al republicii, membri ai corpului diplomatic, oameni de artă și cultură, ziaristi. A fost de față ambasadorul României la Ankara, Grigore Geamănu.

Concertul s-a bucurat de un deosebit succes.

Varșovia 18 — Corresponsentul Agerpres, I. Dumitrașcu, transmite: Începând de marți seara colectiviul Teatrului de Comedie din București va prezenta o serie de spectacole la Varșovia și Cracovia. Cu prilejul turneului în Polonia, luni dimineața, la Teatrul Dramatic de la Palatul Culturii din Varșovia, artistul popular Radu Beligan, directorul Teatrului de Comedie, și alți membri ai colectivului acestui teatru s-au întâlnit cu ziaristi polonezi.

În aceeași zi, în holul Teatrului Dramatic s-a deschis o expoziție de scenografie românească. Sint expuse fotografii înfățișând imagini din diverse spectacole, schițe de costume și decor.

În Berlinul Occidental s-au înregistrat recent puternice demonstrații de protest organizate de studenții vest-berlinezi și membrii organizației „Opziția extraparlamentară” împotriva măsurilor de sancționare a avocatului Horst Mahler, apărătorul unor studenți judecați pentru participarea la demonstrațiile împotriva conerului publicitar Axel Springer.

DIN PRESA STRĂINĂ

Washington 18 (Agerpres). — De la începutul anului universitar numărul manifestațiilor de protest ale studenților americani împotriva politicii vietnameze a guvernului și a discriminărilor rasiale a crescut considerabil. Influenta revistă săptămînală „U.S. News and World Report” menționează că îngrîjorare că „anul 1968 bate toate recordurile în ce privește demonstrațiile — antirăzboinice și antirasiale”. Nemulțumirea studenților față de politica dusă în Vietnam de Administrația de la Washington devine un fapt obișnuit, subliniază revista citată. Potrivit datelor statistice publicate de Ministerul de justiție, în primele opt luni ale acestui an s-au înregistrat 313 demonstrații de protest. „U.S. News and World Report” remarcă cu pesimism că anul 1969 se anunță și mai furtunos, numărul manifestațiilor putînd lua amploare.

UMUAHIA

New York 18 (Agerpres). — Ziarul „New York Times” anunță că ambasadorul S.U.A. la Saigon, Ellsworth Bunker, discută în prezent cu președintele Nguyen Van Thieu termenii unui acord în baza căruia Administrația de la Saigon ar urma să-și trimită reprezentanții la convorbirile de la Paris. Administrația saigoneză a refuzat, după cum se știe, să participe la aceste convorbiri.

Festivalul internațional al filmului de la Acapulco

Ciudad de Mexico 18 (Agerpres). — La 19 noiembrie va fi inaugurat la Acapulco cel de-al 11-lea festival internațional al filmului. Cu această ocazie sint prezentate cele mai bune producții premiate la alte festivaluri internaționale în ultimele 12 luni. Printre filmele ce vor fi proiectate pe marele ecran de la Acapulco se numără coproducția franco-britanică „Te iubesc, te iubesc”, „Mayerling”, „Anna Karenina” (U.R.S.S.), „Vără capricioasă” (Cehoslovacia), „O vară la munte” (Ungaria) și „Nevinoșia fără protecție” (Iugoslavia).

În timpul festivalului vor fi prezente, de asemenea, principalele stele ale cinematografului mondial, printre care Marie José Nat, Claudine Auger, Anny Dubevey, Pierre Clementi, Raquel Welch, Sha-

UMUAHIA PIERDERI GRELE SUFERITE DE UNITĂȚILE FEDERALE

Umuahia (18) (Agerpres). — Un comunicat difuzat la Umuahia anunță că peste 200 de soldați din armata federală nigeriană au fost uciși într-o luptă cu armata biazăre în sectorul Aba-Owerri. În regiunea Awka, trupele colonelului Ojukwu au provocat pierderi grele unităților federale, care sub presiunea atacurilor au fost nevoite să se retragă. Potrivit comunicatului, în regiunea Azumini, trupele biazăre își consolidează pozițiile, respingînd în același timp tentativele trupelor guvernului federal de a recuceri pozițiile pierdute.

COLUMBIA. — O realitate care continuă să existe pe străzile Bogotei — copii de vîrsta școlii își petrec timpul vînzînd ziare

JOCUL DE-A ULTIMA ȘANSA

Acum aproape două săptămîni, cînd ministrul britanic fără portofoliu, Thomson, se îndreaptă spre reședința lui Ian Smith, nimic nu lăsa să se întrevadă că disputa anglo-rodhesiană s-ar putea încheia, așa că naufragiul „misiunii Thomson” n-a surprins pe nimeni. Intr-adevăr, ce-ar fi putut aduce convorbirile dintre Thomson și Smith, dacă înfrînirea dintre premierul englez și seful regimului rodhesian nu se soldase cu nici un rezultat?

Scepticismul observatorilor politici s-a dovedit cit se poate de justificat. Convorbirile dintre Thomson și Smith s-au împotmolit în același punct mort ca și dialogul dintre Wilson și seful guvernului rodhesian: autoritatea Consiliului privat al coroanei britanice de a preveni adoptarea de către guvernul de la Salisbury a unor amendamente constituționale menite să împiedice accesul populației africane majoritare, spre puterea politică.

Ce rost au mai avut noile tatonări din moment ce nici autoritățile de la Londra, nici cele de la Salisbury nu intenționează să cedeze în problemele cruciale? Un lucru este cert. Marea Bri-

tania dorște o „reglementare” a crizei rodhesiene nu numai pentru propriul său prestigiu și pentru conservarea relațiilor sale cu celelalte țări membre ale Commonwealthului, ci are în vedere și lucruri mai concrete, considerente de ordin economic.

Nici seful guvernului rodhesian nu vrea să încheie definitiv usa spre Whitehall, deoarece sp-

siuni în vederea ruperii oricăror legături cu Londra și cer finalizarea actului din noiembrie 1965, prin proclamarea republicii. Prezența lui Thomson la Salisbury a provocat nervozitate în rândul acestor cercuri, care s-au temut că premierul britanic a întîmpinat aceste opoziție a oficialităților rodhesiene, care nu vor să renunțe la prerogativele asumate în mod arbitrar. Ca și emisarilor precedenți ai guvernului Wilson, Thomson s-a înopoiat la Londra cu minile goale. (Acordul asupra unor probleme periferice nu are practic vreo importanță). Rămîne de văzut care vor fi reacțiile cercurilor oficiale de la Londra, după ce în Camera Comunelor va fi prezentat raportul asupra acestei misiuni. Mai ales că atmosfera nu era prea senină la Whitehall nici înainte de plecarea noului emisar spre Salisbury. Este puțin probabil ca „jocul de-a ultima șansă”, așa cum au denumit unii laburiști de sînga „misiunea Thomson”, să capete pentru numeroșii critici ai politicii britanice față de Rhodesia valoarea unui argument că totuși se face ceva.

ger în Zambia, Tanzania, Malawi, Uganda și Kenya. Nou prilej de a constata că țările africane sprijină cu fermitate cerințele legitime ale liderilor populației Zimbabwe, aflați în închisorile rodhesiene. Revenit la Salisbury, ministrul britanic a întîmpinat aceste opoziție a oficialităților rodhesiene, care nu vor să renunțe la prerogativele asumate în mod arbitrar. Ca și emisarilor precedenți ai guvernului Wilson, Thomson s-a înopoiat la Londra cu minile goale. (Acordul asupra unor probleme periferice nu are practic vreo importanță). Rămîne de văzut care vor fi reacțiile cercurilor oficiale de la Londra, după ce în Camera Comunelor va fi prezentat raportul asupra acestei misiuni. Mai ales că atmosfera nu era prea senină la Whitehall nici înainte de plecarea noului emisar spre Salisbury. Este puțin probabil ca „jocul de-a ultima șansă”, așa cum au denumit unii laburiști de sînga „misiunea Thomson”, să capete pentru numeroșii critici ai politicii britanice față de Rhodesia valoarea unui argument că totuși se face ceva.

COMENTARIU EXTERN

ră că realizarea unui compromis cu Anglia ar contribui la o consolidare a regimului minoritar al coloniștilor albi.

Asa că, autoritățile rodhesiene au întors guvernului britanic pe toate fețele încercînd să găsească printr-rinduri germeii unor eventuale concesii. Smith procedează cu cea mai mare abilitate, strecurîndu-se printre opiniile divergente din cercurile oficiale rodhesiene în legătură cu dialogul cu Marea Britanie. În timp ce numeroșii coloniști din Rhodesia, mai ales de origine britanică, doresc menținerea relațiilor cu Anglia, cercurile rasiste ultraextremiste fac pre-

unui acord este mai aproape decît oricînd”. Dar, prins între focuri, Smith a ales politica jocului dublu, pentru a nu agrava criza regimului rodhesian, cauzată de disensiunile interne.

În asemenea condiții, misiunea lui Thomson a devenit și mai dificilă. Convorbirile au fost întrerupte de un nou act de sfidare: drapelul britanic a fost coborît pentru todeauna în Rhodesia, în cursul festivităților care au marcat împlinirea a trei ani de la proclamarea unilaterală a independenței. Pentru a evita ridicolul participării la aceste „festivități” emisarul britanic a plecat într-un turneu ful-

dr. Karl Blessing, președintele Băncii R.F.G., și guvernatorul Băncii Angliei, Sir Leslie O'Brien, au folosit așa de serviciu a clădirii pentru a evita o întîlnire cu reprezentanții presei.

Surse bine informate citate de agenția U.P.I., relevă că delegația franceză ar fi respins o propunere vest-germană care ar oferi ajutor francului francez. Se știe că moneda națională a Franței a trecut în săptămîna precedentă printr-o puternică mbră speculativă. De asemenea, sub semnul incertitudinii a fost pusă și stabilitatea lirei sterline și chiar cea a mărcii vest-germane.

Reuniunea monetară de la Basel

Basel 18 (Agerpres). — Reuniunea de duminică de la Basel a reprezentanților băncilor centrale din Europa Occidentală, Canada, S.U.A. și Japonia a fost prelungită cu patru ore în timpul nopții, pentru a se putea ajunge la o înțelegere în ce privește măsurile menite să contribuie la soluționarea actualei crize monetare interoccidentale. Ca și sedința anterioară, ședința din cursul nopții s-a desfășurat cu ușile închise. Cel mai strict secret a fost păstrat și după consumarea celor patru ore de dezbateri. Ziaristilor le-a fost refuzată orice declarație. Mai mult, o serie de participanți la reuniune, printre care

SABINA BONDORC

Coordonate UNIVERSALE

- Tribunalul militar din Atena a pronunțat duminică sentința de condamnare la moarte a lui Alekos Panagoulis, acuzat de-a fi organizat atentatul de la 13 octombrie împotriva primului ministru al Greciei, Gheorghios Papadopoulos. În cursul procesului, Panagoulis a recunoscut că a încercat să explodeze o bombă pe o șosea din apropierea Atenei, în momentul cînd trebuia să treacă automobilul în care se afla premierul grec și să-a asumat întreaga răspundere pentru acest atentat. Alți 10 acuzați în acest proces au fost condamnați la pedeapsă cu închisoare pe diferite termene.
- Un întreg cartier din orașul chilian Valparaiso este terorizat de sobolani. Pînă acum, opt copii și un adult au fost mușcați de aceste animale neobișnuit de mari.
- Departamentul sănătății a declanșat o intensă campanie împotriva sobolanilor, iar locuitorii din cartier au creat servicii de pază pe tot timpul nopții, pentru a se apăra de atacurile animalelor.
- Lombardo Toledano, secretar general al C.C. al Partidului Popular Socialist din Mexic, a încetat din viață duminică, în vîrstă de 74 de ani.
- O tînră de 30 de ani, mamă a 9 copii, din orașul venezulean Bolivar, a născut duminică patru gemeni. Mama și cei patru copii — trei băieți și o fată — se sint bine.
- Principali membri republicani ai Comisiei pentru alocarea a Camerei Reprezentanților consideră necesară menținerea sporirii impozitelor cu 10 la sută dacă războiul din Vietnam va continua. După cum se știe, în cursul campaniei sale electorale, președintele ales al S.U.A., Richard Nixon, a declarat că „Suprataxa” de 10 la sută este „o taxă de război” și nu trebuie extinsă după data expirării sale — la 30 iunie 1969.
- Savanții americani au construit un nou sistem de laser care poate produce imagini de televiziune în culori, de mari dimensiuni și destul de luminoase pentru a fi proiectate în timpul zilei.
- Noul sistem, aflat în prezent în faza de laborator, captează imaginile unui televizor obișnuit pe care le înregistrează pe trei raze de laser. Dimensiunile imaginii sint 120 centimetri pe 76 centimetri.
- Muncitorii de la Fabrica de irine de automobile „Girling” din Bromborough au declarat o grevă care a provocat întreruperea producției. În cazul în care revendicările greviștilor nu vor fi satisfăcute, săptămîna viitoare va fi întrerupt procesul de producție la uzinele „British Ford Motor Corporation”, „British Leyland”, „Volvo” și „Vauxhall Motor Company”, care intru timp vor fi epuizat stocurile de discuri de irină.